

"মৰমৰ সন্তানসকল – জ্ঞানৰ তৃতীয় নেত্ৰ সদায় খোলা থাকিলে আনন্দত ৰোমাঞ্চিত হৈ যাবা, সদায় সীমাহীন আনন্দত থাকিবা"

*প্ৰশ্ন :- এই সময়ত মনুষ্যৰ দৃষ্টি বহুত দুৰ্বল, সেয়েহে তেওঁলোকক বুজোৱাৰ যুক্তি কি?

*উত্তৰ :- বাবাই কয় - তেওঁলোকৰ বাবে এনেকুৱা ডাঙৰ-ডাঙৰ চিত্ৰ তৈয়াৰ কৰা যাতে দূৰৰ পৰাই দেখিয়েই বুজি পায়। এই গোলকৰ (সৃষ্টি চক্ৰ) চিত্ৰ বহুত ডাঙৰ হ'ব লাগে। এয়া অন্ধৰ আগত আইনা স্বৰূপ।

*প্ৰশ্ন :- গোটেই জগতক স্বচ্ছ কৰি তোলাত তোমালোকৰ সহায়কাৰী কোন হয়?

*উত্তৰ :- এই প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগ তোমালোকৰ সহায়কাৰী হয়। এই বেহদৰ (অসীমৰ) জগতখন চাফা কৰিবৰ বাবে নিশ্চয় কোনো সহায়কাৰী লাগিব।

ওঁম্ শান্তি। গায়নো আছে পিতাৰ পৰা এক ছেকেণ্ডত উত্তৰাধিকাৰ লোৱা মানে হৈছে জীৱনমুক্তি। বাকীতো সকলো জীৱনবন্ধনত আছে। এয়া ত্ৰিমূৰ্তি আৰু গোলকৰ (সৃষ্টি চক্ৰ) যি চিত্ৰ আছে, সেয়াই মুখ্য। এইবোৰ বহুত ডাঙৰ-ডাঙৰ হ'ব লাগে। অন্ধসকলৰ বাবেতো বহুত ডাঙৰ আইনা লাগে, যাতে ভালদৰে চাব পাৰে কিয়নো এতিয়া সকলোৰে দৃষ্টি দুৰ্বল, বুদ্ধি কম। বুদ্ধি বুলি তৃতীয় নেত্ৰক কোৱা হয়। তোমালোকৰ বুদ্ধিত এতিয়া আনন্দ সমাহিত হৈ আছে। আনন্দত যি ৰোমাঞ্চিত নহয়, শিৱবাক স্মৰণ নকৰে তেন্তে কোৱা হ'ব যে জ্ঞানৰ তৃতীয় নেত্ৰ অলপ খুলিছে, দৃষ্টি অস্পষ্ট। পিতাই বুজায় যে যিকোনো লোককে থোৰতে বুজাব লাগে। ডাঙৰ-ডাঙৰ মেলা আদি আয়োজন কৰা হয়, সন্তানসকলে জানে যে সেৱা কৰিবৰ বাবে বাস্তৱত এখন চিত্ৰই যথেষ্ট। গোলকৰ (সৃষ্টি চক্ৰ) চিত্ৰ হ'লেও কোনো আপত্তি নাই। পিতা, নাটক আৰু বৃক্ষৰ অথবা কল্প বৃক্ষৰ আৰু ৪৪ চক্ৰৰ ৰহস্যৰ বিষয়ে বুজায়। ব্ৰহ্মাৰ দ্বাৰা পিতাৰ এই উত্তৰাধিকাৰ প্ৰাপ্ত হয়। এইটোও ভালকৈ স্পষ্ট হৈ আছে। এই দুখন চিত্ৰতেই সকলো আহি যায়, বাকী ইমানবোৰ চিত্ৰৰ কোনো প্ৰয়োজনেই নাই। এই দুখন চিত্ৰই বহুত ডাঙৰ-ডাঙৰ আখৰত হ'ব লাগে। লিখনিও থাকিব লাগে। জীৱনমুক্তি গড় ফাদাৰৰ জন্মসিদ্ধ অধিকাৰ হয়, অনাগত বিনাশৰ আগতেই। বিনাশো নিশ্চয় হ'বই। নাটকৰ পৰিকল্পনা অনুসাৰে নিজে নিজেই সকলো বুজি পাব। তোমালোকে বুজোৱাৰো কোনো প্ৰয়োজন নাথাকিব। বেহদৰ পিতাৰপৰা বেহদৰ এই উত্তৰাধিকাৰ পোৱা যায়। এইটোতো একেবাৰে দৃঢ়ভাবে স্মৃতিত থকা উচিত। কিন্তু মায়াই তোমালোকক পাহৰাই দিয়ে। সময় পাৰ হৈ যায়। গায়নো আছে নহয় – বহুত গ'ল কিছু বাকী আছে... ইয়াৰ অৰ্থও এই সময়ৰে। বাকী অলপ সময়হে আছে। স্থাপনাতো হৈয়েই আছে, বিনাশলৈ অলপ সময় আছে। অলপৰ মাজৰ পৰাও অলপহে ৰ'বগৈ। বিচাৰ কৰা হয় পিছত কি হ'ব? এতিয়াতো সাৰ নাপায়। পিছলৈ সাৰ পায় গৈ থাকিব। চক্ষু ডাঙৰ হৈ গৈ থাকিব। এয়া স্থূল চক্ষু নহয়, বুদ্ধিৰ চক্ষু। সৰু-সৰু চিত্ৰৰ দ্বাৰা ইমান আমেজ পোৱা নাযায়। ডাঙৰ-ডাঙৰ তৈয়াৰ হৈ যাব। বিজ্ঞানেও কিমান সহায় কৰে। বিনাশৰ ক্ষেত্ৰত তত্ববোৰেও সহায় কৰে। একো খৰছ নকৰাকৈ তোমালোকক কিমান সহায় কৰে। তোমালোকৰ বাবে একেবাৰে পৰিস্কাৰ কৰি দিয়ে। এইখন একেবাৰে ছিঃ-ছিঃ জগত। আজমেৰত স্বৰ্গৰ স্মৃতিচিহ্ন আছে। এই দেলৱাড়া মন্দিৰত স্থাপনাৰ স্মৃতিচিহ্ন আছে, কিন্তু কিবা বুজি পাই জানো। এতিয়া তোমালোক বিচাৰ বুদ্ধি সম্পন্ন হৈছা। যদিও মনুষ্যই কয় - আমি নাজানো যে বিনাশ হৈ যাব, বুজি নাপায়। এটা কাহিনী আছে নহয় - সিংহ আহিল, সিংহ আহিল। কোনেও বিশ্বাস কৰা নাছিল। এদিন আহি সকলো গৰু খাই গ'ল। তোমালোকেও কৈ থাকা যে এই পুৰণি সৃষ্টি এতিয়া বিনাশৰ পথত। বহুত গ'ল, অলপহে বাকী আছে.....।

23-09-2019

প্ৰাতঃ মুৰুলী

ওঁ শান্তি

"বাপদাদা"

মধুবন

এই গোটেই জ্ঞান তোমালোক সন্তানসকলৰ বুদ্ধিত থাকিব লাগে। আত্মাইহে ধাৰণা কৰে। পিতাৰো আত্মাতহে জ্ঞান আছে, তেওঁ যেতিয়া শৰীৰ ধাৰণ কৰে তেতিয়া জ্ঞান দিয়ে। নিশ্চয় তেওঁৰ জ্ঞান আছে সেই কাৰণেতো তেওঁক নলেজফুল গড্ ফাদাৰ (জ্ঞানেৰে পূৰ্ণ ঈশ্বৰ পিতা) বুলি কোৱা হয়। তেওঁ গোটেই সৃষ্টিৰ আদি-মধ্য-অন্তৰ বিষয়ে জানে। নিজকতো জানে আৰু সৃষ্টি চক্ৰ কেনেকৈ ঘূৰে তাৰো জ্ঞান আছে সেয়েহে ইংৰাজীত নলেজফুল শব্দটি অতি খাপখোৱা। তেওঁ মনুষ্য সৃষ্টি ৰূপী বৃক্ষৰ বীজ ৰূপ সেয়েহে গোটেই জ্ঞান আছে। তোমালোকে পুৰুষাৰ্থৰ ক্ৰম অনুসৰি এই বিষয়ে জানা। শিৱবাতো হয়েই নলেজফুল। এইটো ভালদৰে বুদ্ধিত থকা উচিত। এনেকুৱাও নহয় যে সকলোৰে বুদ্ধিত একেসমানে ধাৰণা হয়। যদিও লিখে কিন্তু ধাৰণা একো নাই। নাম মাত্ৰ লিখে, কাকো শুনাবও নোৱাৰে। মাত্ৰ কাগজকহে শুনায়। কাগজে কি কৰিব! কাগজৰ দ্বাৰাতো কোনেও নুবুজিব। এই চিত্ৰৰ জৰিয়তে বহুত ভালকৈ বুজিব। এয়া অতি উচ্চ জ্ঞান তেন্তে আখৰো ডাঙৰ-ডাঙৰ হ'ব লাগে। ডাঙৰ-ডাঙৰ চিত্ৰ দেখিলে মনুষ্যই বুজিব যে ইয়াত নিশ্চয় কিবা সাৰ আছে। স্থাপনা আৰু বিনাশো লিখা আছে। ৰাজধানীৰ স্থাপনা, এয়া হৈছে গড্ ফাদাৰলি ৱৰ্থ ৰাইট (ঈশ্বৰীয় জন্মসিদ্ধ অধিকাৰ)। জীৱন মুক্তি প্ৰত্যেক সন্তানৰে অধিকাৰ। তেন্তে সন্তানসকলৰ বুদ্ধি চলিব লাগে যে সকলো জীৱনবন্ধনত আছে, এওঁলোকক জীৱনবন্ধনৰ পৰা জীৱনমুক্তিলৈ কেনেকৈ লৈ যাওঁ? প্ৰথমে শান্তিধামলৈ যাম পিছত সুখধামলৈ। সুখধামক জীৱন মুক্তি বুলি কোৱা হ'ব। বিশেষকৈ এই কেইখন চিত্ৰ ডাঙৰ হ'ব লাগে। মুখ্য চিত্ৰ নহয় জানো। বহুত ডাঙৰ-ডাঙৰ আখৰ হ'লে মানুহে ক'ব বি.কে. সকলে ইমান ডাঙৰ চিত্ৰ বনাইছে, নিশ্চয় কিবা জ্ঞান আছে। গতিকে য'তে ত'তে তোমালোকৰো ডাঙৰ-ডাঙৰ চিত্ৰ লাগি থাকিলে সুখিব এয়া কি? ক'বা, ইমান ডাঙৰ চিত্ৰ তোমালোকক বুজাবৰ কাৰণে বনোৱা হৈছে। ইয়াত যাতে স্পষ্টকৈ লিখা থাকে, বেহদৰ সম্পত্তি এওঁলোকৰ আছিল। কালিৰ কথা, আজি তেওঁলোক নাই কিয়নো ৪৪ পুনৰ্জন্ম লৈ-লৈ তললৈ আহি গ'ল। সত্যপ্ৰধানৰ পৰা তমোপ্ৰধানতো হ'বই লাগিব। জ্ঞান আৰু ভক্তি, পূজা আৰু পূজাৰীৰ খেল নহয় জানো। দুটা ভাগত গোটেই খেলখন ৰচি থোৱা আছে। গতিকে এনেকুৱা ডাঙৰ-ডাঙৰ চিত্ৰ বনাবলৈ সাহস থাকিব লাগে। সেৱাৰো চখ থাকিব লাগে। দিল্লীৰ চুকে-কোনে সেৱা কৰিব লাগে। মেলা আদিলৈতো বহুত লোক যায় তাত তোমালোকৰ এই চিত্ৰই কামত আহিব। ত্ৰিমূৰ্তি, সৃষ্টিচক্ৰ এয়া হৈছে মুখ্য। এই চিত্ৰকেইখন বহুত ভাল বস্তু, অন্ধৰ সন্মুখত আইনাৰ দৰে। অন্ধক পঢ়োৱা হয়। পঢ়োতো আত্মাইহে নহয় জানো। কিন্তু যেতিয়া আত্মাৰ ইন্দ্ৰিয়বোৰ অপৈণত হৈ থাকে তেতিয়া তেওঁলোকক পঢ়াবৰ কাৰণে চিত্ৰ আদি দেখুওৱা হয়। আকৌ যেতিয়া কিছু ডাঙৰ হয় তেতিয়া জগতৰ নক্সা দেখুৱায়। তেতিয়া সেই গোটেই নক্সা বুদ্ধিত থাকি যায়। এতিয়া তোমালোকৰ বুদ্ধিত এই গোটেই ড্ৰামাৰ চক্ৰ আছে, ইমানবোৰ ধৰ্ম আছে, কেনেকৈ একাদিক্ৰমে আহে, আকৌ গুচি যাব। তাতো এটাই আদি সনাতন দেৱী-দেৱতা ধৰ্ম থাকে, যাক স্বৰ্গ বা হেভেন বুলি কোৱা হয়। পিতাৰ সৈতে যোগযুক্ত হ'লে আত্মা পতিতৰ পৰা পাবন হৈ যাবগৈ। ভাৰতৰ প্ৰচীন যোগ প্ৰখ্যাত। যোগ অৰ্থাৎ স্মৰণ। পিতাইও কয় - মোক পিতাক স্মৰণ কৰা। এনেকৈ ক'বলগীয়া হয়। লৌকিক পিতাৰ কাৰণে কাকো ক'বলগীয়া নহয় যে মোক স্মৰণ কৰা। সন্তানসকলে আপোনাআপুনি বাবা-মম্মা বুলি কৈ থাকে। তেওঁলোক হৈছে লৌকিক মাতা-পিতা, এয়া হৈছে পাৰলৌকিক, যাৰ গায়ন আছে- "তোমাৰ কৃপাতে অপাৰ সুখ পাওঁ"। যাৰ দুখ আছে তেওঁৰেই গায়। সুখততো কোৱাৰ দৰকাৰেই নাথাকে। দুখততো সকলোৱে মাতে। এতিয়া তোমালোকে বুজি পাইছা এওঁ হৈছে মাতা-পিতা। পিতাই কয় - দিনে-প্ৰতিদিনে তোমালোকক গুঢ়-গুঢ় কথা শুনাই থাকোঁ। আগতে জানো জানিছিলো যে মাতা-পিতা বুলি কাক কোৱা হয়? এতিয়া তোমালোকে জানিছা পিতা বুলিতো তেওঁকেই কোৱা হয়। পিতাৰ পৰা ব্ৰহ্মাৰ দ্বাৰা সম্পত্তি পোৱা যায়। মাতাৰো প্ৰয়োজন হয় কিয়নো সন্তানসকলক তুলি ল'ব লাগে। এইটো কথা কাৰোৰেই ধ্যানত

23-09-2019

প্ৰাতঃ মুৰুলী

ওঁম্ শান্তি

"বাপদাদা"

মধুবন

নাহিব। গতিকে বাবাই বাৰে-বাৰে কয় - মৰমৰ সন্তানসকল, পিতাক স্মৰণ কৰি থাকা। লক্ষ্য প্ৰাপ্ত কৰিলা গতিকে য'লৈকে নোযোৱা। বিলাতলৈ যোৱা, 7 দিনীয়া পাঠ্যক্ৰম কৰিলা তেন্তে সেয়া বহুত। পিতাৰ পৰাতো উত্তৰাধিকাৰ ল'বই লাগিব। স্মৰণৰ দ্বাৰাই আত্মা পাৱন হ'ব। স্বৰ্গৰ মালিক হ'বগৈ। এই লক্ষ্যতো বুদ্ধিত আছে তাৰ পিছত য'লৈকে নোযোৱা। গোটেই গীতাৰ জ্ঞান এই বেজত আছে। কাকো সোধাৰো প্ৰয়োজন নাথাকে যে কি কৰিব লাগে। পিতাৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰ ল'ব লাগে গতিকে নিশ্চয় পিতাক স্মৰণ কৰিব লাগিব। তোমালোকে এই উত্তৰাধিকাৰ পিতাৰ পৰা বহুবাৰ লৈছা। ড্ৰামাৰ চক্ৰ পুনৰাবৃত্তি হৈ থাকে নহয় জানো। বহুবাৰ তোমালোকে শিক্ষকৰ পৰা পঢ়ি কিবা নহয় কিবা পদ পাইছা। পঢ়াত বুদ্ধিযোগ শিক্ষকৰ সৈতে নাথাকে জানো। পৰীক্ষা লাগিলে সৰুৱেই হওক বা ডাঙৰেই হওক, আত্মায়ে নপঢ়ে জানো। এওঁৰো আত্মাই পঢ়ে। শিক্ষকক আৰু এইম-অবজেক্টক (লক্ষ্য-উদ্দেশ্যক) স্মৃতিত ৰাখিব লাগে। সৃষ্টিৰ চক্ৰও বুদ্ধিত থাকিব লাগে। পিতা আৰু উত্তৰাধিকাৰক স্মৰণ কৰিব লাগে। দৈৱীগুণো ধাৰণ কৰিব লাগে। যিমান ধাৰণ কৰিবা সিমান উচ্চ পদ পাবা। যদি ভালদৰে স্মৰণ কৰি থাকা তেন্তে ইয়ালৈ অহাৰো কি দৰকাৰ। কিন্তু তথাপিও আহে। এনেকুৱা উচ্চ পিতা, যাৰ পৰা ইমান বেহদৰ সম্পত্তি পোৱা যায়, তেওঁক লগ কৰিতো আহে। সকলোৱে মন্ত্ৰ লৈ আহে। তোমালোকেতো বহুত শ্ৰেষ্ঠ মন্ত্ৰ পাইছা। গোটেই জ্ঞানতো ভালদৰে বুদ্ধিত আছে।

এতিয়া তোমালোক সন্তানসকলে বুজিছা যে বিনাশী উপাৰ্জনৰ পিছত বেছি সময় নষ্ট কৰিব নালাগে। সেয়াতো সকলো মাটিত মিহলি হৈ যাব। পিতাক জানো কিবা লাগে? একোৱেই নালাগে। কিবা খৰচ আদি কৰিলেও নিজৰ কাৰণেহে কৰে। ইয়াত পাই-পইচাৰো খৰছ নহয়। যুদ্ধ কৰিবৰ কাৰণে কোনো গুলি বা টেক্স আদিতো কিনা নহয়। একোৱেই নাই। তোমালোকে যুদ্ধ কৰিও গোটেই জগতৰ পৰা গুপ্ত হৈ থাকা। তোমালোকৰ যুদ্ধ চোৱা কেনেকুৱা। ইয়াক কোৱা হয় যোগবল, গোটেইবোৰ গুপ্ত কথা। ইয়াত কাকো মৰাৰ প্ৰয়োজন নাই। তোমালোকে কেৱল পিতাক স্মৰণ কৰিব লাগে। এই সকলোৰে মৃত্যু ড্ৰামাত নিৰ্ধাৰিত হৈ আছে। প্ৰত্যেক 5 হাজাৰ বছৰৰ পিছত তোমালোকে যোগবল জমা কৰিবৰ কাৰণে পাঠ পঢ়া। পঢ়া শেষ হ'লেই আকৌ প্ৰালন্ধ লাগে নতুন সৃষ্টিত। পুৰণি সৃষ্টিৰ কাৰণে এই প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগবোৰ আছে। গায়নো আছে - নিজৰ কূলৰ বিনাশ কেনেকৈ কৰে। কিমান ডাঙৰ কূল। গোটেই ইউৰোপ আহি যায়। এই ভাৰততো বেলেগ চুকত আছে। বাকী সকলো শেষ হৈ যাব। যোগবলৰ দ্বাৰাই তোমালোকে গোটেই বিশ্বত বিজয়ী হোৱা। এই লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ দৰে পবিত্ৰও হ'ব লাগে। তাত ক্ৰিমিনেল আই (কু-দৃষ্টি) নাথাকে। আগলৈ গৈ তোমালোকৰ বহুত সাক্ষাৎকাৰ হ'ব। নিজৰ দেশৰ ওচৰলৈ আহিলে তেতিয়া বৃক্ষ দেখিবলৈ পোৱা নাযায় জানো। গতিকে আনন্দিত হয় - এতিয়া ঘৰৰ ওচৰ আহি পালোহি। তোমালোকো এতিয়া ঘৰলৈ যাব ওলাইছা, পুনৰ নিজৰ সুখধামলৈ আহিবা। বাকী অলপ সময় আছে, স্বৰ্গৰ পৰা বিদায় লোৱা কিমান সময় হৈ গ'ল। এতিয়া পুনৰ স্বৰ্গ সমীপত আহি আছে। তোমালোকৰ বুদ্ধি ওপৰলৈ গুচি যায়। সেইখন হৈছে নিৰাকাৰী জগত, যাক ব্ৰহ্মাণ্ড বুলিও কয়। আমি তাৰ নিবাসী হয়। ইয়াত 84ৰ ভূমিকা পালন কৰিলোঁ। এতিয়া আমি যামগৈ। তোমালোক সন্তানসকল হৈছা অলৰাউণ্ডাৰ, আৰম্ভণিৰ পৰা গোটেই 84 জন্ম লওঁতা। পলমকৈ অহাসকলক অলৰাউণ্ডাৰ বুলি কোৱা নহ'ব। পিতাই বুজাইছে - সৰ্বাধিক আৰু সৰ্বনিম্ন কিমান জন্ম লোৱা? এটা জন্মলৈকে আছে। অন্তিমত সকলোৱে উভতি যাব। নাটক পুৰা হ'ল, খেল শেষ। এতিয়া পিতাই বুজায় - মোক স্মৰণ কৰা, অন্তিমৰ স্থিতি অনুসৰিয়ে গতি হৈ যাব। পিতাৰ ওচৰলৈ পৰমধামলৈ গুচি যাবাগৈ। তাক কোৱা হয় মুক্তিধাম, শান্তিধাম আকৌ তাৰ পিছত সুখধাম। এইখন হৈছে দুখধাম। ওপৰৰ পৰা প্ৰত্যেকেই সতোপ্ৰধান তাৰ পিছত সতো, ৰজো, তমোত আহে। যদি এটা জন্ম হয় তেন্তে সেইটো জন্মতে এই চাৰিওটা ষ্টেজ (অৱস্থা) পাব। কিমান ভালদৰে সন্তানসকলক বুজায়, তথাপিও স্মৰণ নকৰে। পিতাক পাহৰি যায়,

23-09-2019

প্ৰাতঃ মুৰুলী

ওঁম্ শান্তি

“বাপদাদা”

মধুবন

ক্ৰমানুসৰিতো হয়েই নহয় জানো। সন্তানসকলে জানে যে পুৰুষাৰ্থৰ ক্ৰম অনুযায়ী ৰুদ্ৰ মালা তৈয়াৰ হয়। কিমান কোটিৰ ৰুদ্ৰ মালা আছে। এয়া হৈছে বেহদৰ বিশ্বৰ মালা। ব্ৰহ্মা তথা বিষ্ণু, বিষ্ণু তথা ব্ৰহ্মা, দুয়োৰে উপাধি চোৱা, এই প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মাৰ নাম আছে। আধাকল্পৰ পিছত পুনৰ ৰাৱণ আছে। দেৱী-দেৱতা, তাৰ পিছত ইছলাম.....। আদম-বিবিকো স্মৰণ কৰে, পেৰাডাইজকো (স্বৰ্গকো) স্মৰণ কৰে। ভাৰত পেৰাডাইজ স্বৰ্গ আছিল, সন্তানসকলতো বহুত আনন্দিত হ'ব লাগে। বেহদৰ পিতা, উচ্চতকৈও উচ্চ ভগৱানে, উচ্চতকৈও উচ্চ পঢ়ায়। উচ্চতকৈও উচ্চ পদ পোৱা যায়। সকলোতকৈ উচ্চ শিক্ষক হৈছে পিতা। তেওঁ শিক্ষকো হয়, আকৌ লগত লৈও যাব গতিকে সৎগুৰুও হৈ গ'ল। এনেকুৱা পিতা কিয় স্মৃতিত নাথাকিব। আনন্দৰ সীমা থাকিব নালাগে। কিন্তু এয়া হৈছে যুদ্ধক্ষেত্ৰ, মায়াই স্থিৰ হৈ থাকিব নিদিয়। বাৰে-বাৰে বাগৰি পৰে। পিতাইতো কয় – সন্তানসকল, স্মৰণৰ দ্বাৰাই তোমালোক মায়াজিৎ হ'বা। ভাল বাৰু!

অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা-পিতা বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

*ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ:-**

- (1) পিতাই যি শিকায় সেয়া কাৰ্য্যত ফলপ্ৰসূ কৰিব লাগে, কেৱল কাগজত লিখি থ'ব নালাগে। বিনাশৰ আগতে জীৱনবন্ধনৰ পৰা জীৱনমুক্ত পদ প্ৰাপ্ত কৰিব লাগে।
- (2) বিনাশী উপাৰ্জনৰ পিছত নিজৰ সময় বেছিকৈ নষ্ট কৰিব নালাগে কিয়নো এয়াতো সকলো মাটিৰ লগত মিলি যাব। সেয়েহে বেহদৰ (অসীমৰ) পিতাৰ পৰা বেহদৰ উত্তৰাধিকাৰ ল'ব লাগে আৰু দৈৱীগুণো ধাৰণ কৰিব লাগে।

*বৰদান:- অথ'ৰিটি (কৰ্তৃত্বশীল) হৈ সময়ত সৰ্বশক্তিক কাৰ্য্যত লগাওঁতা মাষ্টৰ সৰ্বশক্তিমান হোৱা

সৰ্বশক্তিমান পিতাৰ দ্বাৰা যি সৰ্বশক্তি প্ৰাপ্ত হৈছে সেয়া যেনেকুৱা পৰিস্থিতি, যেনেকুৱা সময় আৰু যি বিধিৰে তোমালোকে কাৰ্য্যত লগাব বিচৰা তেনেকুৱা ৰূপতে এই শক্তিবোৰ তোমালোকৰ সহযোগী হ'ব পাৰে। এই শক্তিসমূহক বা প্ৰভু-বৰদানক যি ৰূপত বিচৰা সেইটো ৰূপকে ধাৰণ কৰিব পাৰা। এতিয়াই শীতলতাৰ ৰূপত, এতিয়াই জ্বলন্ত ৰূপত। কেৱল যথা সময়ত কাৰ্য্যত লগোৱাৰ অথ'ৰিটি (কৰ্তৃত্বশীল) হোৱা। এই সৰ্বশক্তিসমূহতো তোমালোক মাষ্টৰ সৰ্বশক্তিমানৰ সেৱাধাৰী হয়।

*শ্লোগান:- স্ব পুৰুষাৰ্থ বা বিশ্ব কল্যাণৰ কাৰ্য্যত য'ত সাহস আছে ত'ত সফলতা নিশ্চিত হৈয়ে আছে।

ওঁম্ শান্তি!!

***